

CHRONOLOGIA ŻYCIA S. MARIII CELESTE CROSTAROSY



1696 - Urodzona w Neapolu w Italii, 31 października, jako Julia Crostarosa (w życiu zakonnym przyjmie imię Marii Celeste, którym będziemy ją nazywać od początku, ponieważ tak znana jest w historii). Jest dziesiątym dzieckiem w rodzinie liczącej dwanaścioro dzieci: siedem dziewcząt i pięciu chłopców. Jej ojciec Józef Crostarosa jest doktorem prawa cywilnego i kanonicznego, zajmuje wysoki urząd w magistracie Neapolu, jej matka Paula Baptysta Caldari wywodzi się ze szlacheckiej rodziny.

1707 - Mając jedenaście lat Maria Celeste przyjmuje po raz pierwszy komunię św. Później w wieku piętnastu lat otrzymuje od spowiednika pozwolenie na codzienną komunię świętą.

1714 - Mając lat siedemnaście poświęca się Bogu przez ślub czystości.

1718 - Wiosną wstępuje do Karmelu w Marigliano razem ze swoją siostrą Urszulą.

1719 - 21 listopada, w święto Ofiarowania Najświętszej Maryi Panny w świątyni, Maria Celeste składa wieczystą profesję razem ze swoją siostrą Urszulą.

1720 - W pierwszych miesiącach tego roku do Karmelu wstępuje jej najmłodsza siostra Joanna. W maju Maria Celeste otrzymuje urząd mistrzyni nowicjatu.

1723 - W październiku Karmel w Marigliano zostaje zamknięty decyzją biskupa, w następstwie ingerencji i malwersacji właścicielki posiadłości, na której znajdował się klasztor, księżnej Izabeli Mastrillo. Wraz ze swoimi siostrami Maria Celeste opuszcza klasztor 16 października i spędza trzy miesiące w Portici.

1724 - Za radą o. Tomasza Falcoi ze Zgromadzenia Pobożnych Robotników, Maria Celeste wstępuje wraz z dwiema swoimi siostrami do klasztoru wizytek w Scala, klasztoru założonego w maju 1720 roku pod kierownictwem o. Maurycego Filangieri i jego współpracownika o. Falcoi. Przyjmuje habit wizytki 9 lutego i otrzymuje imię Maria Celeste od Świętej Pustyni. Na własną prośbę powtarza nowicjat.

1725 - 25 kwietnia Maria Celeste otrzymuje pierwsze objawienie dotyczące nowego Instytutu.

W maju-czerwcu na prośbę Pana, pod natchnieniem Ducha Świętego, podczas dziękczynienia po komunii św. pisze Reguły nowego Instytutu. Jest wtedy jeszcze zwyczajną nowicjuską. Projekt ten wzbudza entuzjazm u większości siostr, ale wkrótce zostaje odrzucony przez o. Filangieri, a potem przez o. Falcoię. Maria Celeste na polecenie wikariusza generalnego ze Scala udaje się na strych konwentu w celu odbycia pokuty. Piętnaście dni później zwalnia ją z tego Mistrzyni Nowicjatu.

1726 - 28 grudnia Maria Celeste składa profesję zakonną według reguł wizytek i obiera imię Marii Celeste od Najświętszego Zbawiciela.

1730 - 27 lutego umiera, dotknięty apopleksją, o. Filangieri, który był głównym przeciwnikiem projektu nowego Instytutu. W tym samym roku o. Falcoia zostaje biskupem Castellamare: jego rezydencja znajduje się dwanaście kilometrów od Scala.

We wrześniu Maria Celeste spotyka po raz pierwszy Alfonsa Liguori, który przybywa, by głosić w katedrze w Scala nowennę przed Świętem Podwyższenia Krzyża i jednocześnie ćwiczenia duchowe dla siostr. Z tej okazji bada on objawienia otrzymane przez Marię Celeste w kwietniu 1725 roku. Przekonany, że założenie Zakonu Najświętszego Zbawiciela jest dziełem Bożym, przynagla wspólnotę i otrzymuje aprobatę biskupa Falcoi.

1731 - 13 maja w Ześłanie Ducha Świętego następuje inauguracja nowego Instytutu.

6 sierpnia siostry ubierają nowe habity – czerwone tuniki i niebieskie płaszcze.

Z 3 na 4 października, w święto Franciszka z Asyżu, Maria Celeste otrzymuje nowe objawienie: widzi Alfonsa Liguori jako pierwszego i najwyższego przełożonego męskiej gałęzi Instytutu Najświętszego Zbawiciela. Miesiąc później, kiedy przybywa on do Scala, Maria Celeste przekazuje mu to wezwanie Pana do założenia męskiego zgromadzenia.

1732 - Alfons i jego towarzysze zbierają się w Scala, aby dać życie męskiemu Instytutowi: 9 listopada zostaje założone Zgromadzenie Najświętszego Zbawiciela.

1733 - 25 maja rano, w poniedziałek po Ześłaniu Ducha Świętego, Maria Celeste zostaje wydalona ze Scala na polecenie biskupa Falcoi, który w tym celu zwołał kapitułę klasztoru. Alfons jest nieobecny: głosi gdzieś daleko misje ludowe. Jakże są racje tego wydalenia? Biskup Falcoia wymaga, aby Maria Celeste podpisała Reguły, które on zmienił i złożyła ślub, że przyjmuje go jako kierownika duchowego. Ona odrzuca te warunki. W poniedziałek Zielonych Świątek opuszcza klasztor w towarzystwie swoich dwóch siostr i udaje się do Amalfi.

W pierwszych dniach czerwca ich starszy brat Franciszek przyjeżdża, aby je zabrać do Pareti (Nocera) do Konwentu Zwiastowania. Tam Maria Celeste zostaje ciepło przyjęta przez miejscowego biskupa. Nalega on, aby zgodziła się być przełożoną w konwencie dominikanek na okres trzech lat w celu jego reformy. Po pewnym czasie Maria Celeste akceptuje tę propozycję.

Reforma przebiegła bardzo dobrze, dlatego biskup zaprasza ją, aby za aprobatą Rzymu zgodziła się zreformować inne konwenty w jego diecezji.

1735 - 7 listopada Maria Celeste wyrusza do Roccapiemonte, niedaleko słynnego opactwa Cava dei Tirreni. Przybywa tam z intencją założenia klasztoru w oparciu o Reguły Instytutu objawionego w Scala. Ale na prośbę kanonika z Foggia opuszcza dom nieprzystosowany do tego projektu, aby ufundować w Foggia nowy klasztor redemptorystek.

1738 - 6 marca Maria Celeste przybywa do Foggia. Zakłada tam klasztor Najświętszego Zbawiciela, w którym będzie możliwe życie według nowej Reguły objawionej w Scala w 1725 roku.

1742 - 8 marca osiem dziewcząt, pięć siostr chórowych i trzy siostry konwerski (siostry drugiego chóru) przywdziewają habit Najświętszego Zbawiciela.

1749 - Zatwierdzenie przez Benedykta XIV Zgromadzenia Misjonarzy Najświętszego Odkupiciela.

1750 - 8 czerwca Stolica Apostolska zatwierdza Zakon Mniszek Najświętszego Odkupiciela. Nazwa Najświętszego Zbawiciela została zmieniona na Najświętszego Odkupiciela, ponieważ istniało już w Kościele inne Zgromadzenie o tej nazwie. To zatwierdzenie dotyczyło klasztoru w Scala, natomiast klasztor w Foggia do końca zachował tytuł Najświętszego Zbawiciela.

1755 - W piątek 14 września, w święto Podwyższenia Krzyża Maria Celeste poczuła się źle. Wzywa księdza i otrzymuje ostatnie sakramenty. Następnie, prosi kapłana, aby przeczytał jej Mękę z Ewangelii św. Jana. Gdy ksiądz dochodzi do ostatnich słów Zbawiciela na krzyżu: „wykonało się”, Maria Celeste oddaje ducha.

Od długiego czasu w tym regionie, nazywano ją „świętą przeoryszą”. Lud tłumnie uczestniczy w Mszy pogrzebowej. Z tej okazji kobieta niewidoma od urodzenia prosi o łaskę zobaczenia jej przez chwilę i odzyskuje definitywnie wzrok.

1788 - Rozpoczyna się proces diecezjalny i bada się sprawę „świętej Przeoryszy”, ale wygnanie biskupa i rewolucja przerywają jego przebieg.

1809 - Podjęcie drugiej próby procesu przerywają wojny domowe.

1855 - Z okazji setnej rocznicy śmierci Marii Celeste Crostarosy rozpoczyna się na nowo proces beatyfikacyjny, ale antyklerykalne niepokoje, nagonka ze strony władz przeciwko wspólnotom zakonnym znów go blokuje.

1879 - Kanonik z Santa Maria Maggiore Piotr Crostarosa, daleki krewny Marii Celeste, 9 lipca otwiera na nowo proces kanoniczny, przesłuchuje się 116 świadków, egzaminuje 50 cudów, ale śmierć kanonika znów przekreśla te zabiegi.

1895 - 12 grudnia dekretem Świętej Kongregacji pisma Marii Celeste zostały ogłoszone jako pozbawione błędów.

1901 - 11 sierpnia papież Leon XIII ogłasza Matkę Marię Celeste Crostarosa „czcigodną”, zgodnie z ówczesnym prawem kanonizacyjnym.

1924 - Umiera ostatnia mniszka klasztoru redemptorystek w Foggia.

1933 - Dwa wieki po burzliwym odejściu Marii Celeste ze Scala dwie siostry z tego klasztoru przybywają do Foggia. Klasztor zostaje włączony do Zakonu Najświętszego Odkupiciela. Przyjmuje się tam uroczyste relikwie czcigodnej s. Marii Celeste.

1983 - 15 lipca zgromadzenie plenarne sióstr redemptorystek, które odbyło się w Colle Sant’Alfonso (Italia) oficjalnie zdecydowało o podjęciu procesu beatyfikacyjnego czcigodnej Marii Celeste Crostarosy według nowych norm Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych.

2005 - Z inicjatywy Jana Pawła II rok ten został ogłoszony „Rokiem Eucharystii”. Dla Marii Celeste, która była mistyczką Eucharystii, to wydarzenie zbiega się z 250-tą rocznicą jej śmierci.

2013 - 3 czerwca papież Franciszek zatwierdza promulgowanie dekretu o heroicznosci cnót s. Marii Celeste Crostarosy.

2015 - 14 grudnia Ojciec Święty Franciszek upoważnia ks. kardynała Angelo Amato, prefekta Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych do ogłoszenia dekretu dotyczącego uznania cudu przypisywanego wstawiennictwu Czcigodnej Sługi Bożej Marii Celeste Crostarosy. Dokonuje się to w 260 lat po jej śmierci.

2016 – 18 czerwca odbędzie się w Foggii beatyfikacja Sługi Bożej Marii Celeste Crostarosa